

ת"פ 10054/09/13 - מדינת ישראל נגד מ.א.מ. מאגר אנושי מסייע בע"מ, ר ל

בית דין אזורי לעבודה בירושלים

ת"פ 10054-09-13

12 פברואר 2017

לפני:

כב' השופטת יפה שטיין

המאשימה:

מדינת ישראל
ע"י ב"כ: עו"ד אסף תומר

-

הנאשמות:

1. מ.א.מ. מאגר אנושי מסייע בע"מ
2. ר ל
ע"י ב"כ: עו"ד אסף שלם

הכרעת דין

1. זוהי הכרעת דין בעניין כתב האישום שהגישה המאשימה כנגד הנאשמות בחשד לעבירות על פי חוק שכר מינימום, חוק הגנת השכר וחוק הודעה מוקדמת לפיטורים.

2. העובדות הרלוונטיות:

א. ביום 3.9.13 הוגש כתב אישום כנגד הנאשמים נגד חברה לשירותי סיעוד (להלן: "**נאשמת 1**") וכנגד המנהלת-גב' ר ל (להלן: "**נאשמת 2**").

ב. על פי האמור בכתב האישום, הנאשמות הואשמו בארבע סוגי עבירות:

(1) אי תשלום שכר מינימום לעובדים- עבירה בניגוד לסעיפים 14 ו-15 לחוק שכר מינימום,

התשמ"ז-1987 (להלן: "חוק שכר מינימום").

- (2) אי מסירת תלושי שכר- עבירה בניגוד לסעיפים 24(א) יחד עם 25ב(א)(1) וס' 26 לחוק הגנת השכר, התשי"ח-1958 (להלן: "חוק הגנת השכר").
- (3) ניכוי סכומים משכרם של עובדים ואי העברתם למי שלהם יועדו הסכומים- עבירה בניגוד לס' 25א ו-25ב(ג) וס' 24(א) ו-26 לחוק הגנת השכר.
- (4) אי מתן אישור בכתב על תחילת וסיום יחסי עבודה- עבירה בניגוד לסעיף 8 לחוק הודעה מוקדמת לפיטורים ולהתפטרות, התשס"א- 2001 (להלן: "חוק הודעה מוקדמת לפיטורים").

3. ניהול התיק:

א. בדיון המקדמי שנערך ביום 6.7.14 בפני כבוד הנשיאה בדימוס, דיתה פרוז'נין, ביקש ב"כ הנאשמים לטעון טענות מקדמיות, והתבקשה דחייה בשל אי הגעתה של נאשמת 2 מסיבות רפואיות (נכות הנאשמת ואילוצי התניידות).

ב. ביום 5.11.14 מסרו הנאשמים תשובתם לכתב האישום לפיה הם לא מודים באף לא אחד מן האישומים המיוחסים להם. הנאשמים כפרו בכל העובדות והטענות שפורטו. נאשמת 2 טענה כי היא נכה 100% מרותקת לכסא גלגלים, עברה באפריל 2011 אירוע לב ולאחריו שיקום ממושך שהשבית אותה מכל פעילות בחברה, למשך 3 חודשים. ביוני 2011 נמצא שמנהלת בסניף ירושלים מעלה בחברה בסכומי עתק, ולכן החברה חדלה מלפעול. הוגשה תלונה למשטרת ישראל כנגד אותה מנהלת (גב' מיטל אטיאס) והתיק הועבר לפרקליטות. טרם התקבלה כל החלטה.

ג. הנאשמים טענו ארבע טענות מקדמיות שונות: הגנה מן הצדק, אכיפה סלקטיבית, שיהוי והתיישנות.

ד. בדיון שקיים ביום 6.11.14 הוחלט לאשר פניית הנאשמים בבקשה לעיכוב הליכים כיוון שחלה הידרדרות במצב נאשמת 2 בשנה וחצי האחרונות, זאת למרות שהעדים הגיעו.

ה. ביום 12.5.15 נדחתה בקשת הנאשמים לעיכוב הליכים על ידי היועמ"ש (הודעת המאשימה מיום 12.5.15).

ו. ביום 2.8.15 בית הדין דחה בהחלטה מפורטת, את כל הטענות המקדמיות שהעלו הנאשמות.

ז. בדיון שקיים ביום 15.2.16 הודיע ב"כ המאשימה לפרוטוקול כי הגיעו להסכמה לפיה הנאשמות יודו בעובדות כתב האישום בטרם תתקבל החלטת ביה"ד אם להרשיע את הנאשמות (עמ' 4 שורות 26-27 לפרוטוקול) והנאשמות תגשנה בקשה לשלוח אותן או מי מהן לתסקיר שירות מבחן.

ח. למרות התנגדות המאשימה לתסקיר שירות מבחן, בית הדין החליט ביום 12.5.16 לשלוח את נאשמת 2 לתסקיר שירות המבחן על מנת שייבחן עניין ההרשעה, ועל מנת שתוצג תמונה מקצועית ואובייקטיבית על נסיבות חייה ואפשרות שיקומה של נאשמת 2.

ט. ביום 28.8.16 נשלח תסקיר שירות המבחן בעניינה של נאשמת 2 לצדדים, כאשר בשורה התחתונה הומלץ "לשקול להימנע מהרשעתה בדיון" של נאשמת 2.

י. ביום 12.9.16 המאשימה ביקשה לעמוד על כך שהתסקיר שהוצג בעניין נאשמת 2 אינו חיובי, כיוון שנאשמת 2 לקחה אחריות חלקית בלבד על מעשיה ושירות המבחן הסתייג מהמלצתו ועל כן ביקשה לקבוע מועד לטיעונים לעונש.

יא. מנגד, נאשמת 2 ביקשה מביה"ד לקבל את המלצת שירות המבחן ולהימנע מהרשעתה בדיון.

4. המסגרת הנורמטיבית:

א. העבירות לפיהן הואשמו הנאשמות הינן עבירות אחריות קפידה, משמע- אין צורך בהוכחת יסוד נפשי בעשייתן, אלא אך ורק הוכחת היסוד העובדתי:

העבירות לפי חוק שכר מינימום:

"14 . מעסיק שלא שילם לעובדו שכר מינימום, דינו - מאסר שנה או קנס כאמור בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין; עבירה לפי סעיף זה היא מסוג העבירות של אחריות קפידה.

15. נעברה עבירה לפי חוק זה בידי תאגיד, יואשם בעבירה גם כל אדם אשר בשעת ביצוע העבירה היה מנהל פעיל, שותף - למעט שותף מוגבל - או פקיד באותו תאגיד ואחראי לענין הנדון, אם לא הוכיח שהעבירה נעברה שלא בידיעתו ושנקט כל האמצעים הסבירים להבטחת שמירתו של חוק זה...."

הסעיפים הרלוונטיים מחוק הגנת השכר:

"24 . (א) מעסיק חייב לנהל פנקס שכר ולמסור לכל עובד, בכתב, תלוש שכר; בחוק זה -

"פנקס שכר" - פנקס בדבר שכר העבודה המגיע לעובדים ופרטי השכר ששולם להם;

"תלוש שכר" - רישום נתונים מתוך פנקס השכר, המפרט את פרטי השכר ששולם

לעובד.

(ב) פרטי השכר בפנקס השכר ובתלוש השכר יכללו את הפרטים המנויים בתוספת.

(ג) הרישום בפנקס השכר ומסירת תלוש השכר לעובד ייעשו לא יאוחר מהיום

הקובע...

25א. (א) סכום שנוכה בהתאם לסעיף 25, יעבירו המעסיק למי שלו מיועד הסכום בתוך 30 ימים מהיום שבו רואים כמולן את השכר שממנו נוכה, זולת אם נקבעה בחיקוק דרך אחרת.

25ב. (א) מעסיק העושה אחד מאלה, דינו - מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(2) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (בסעיף זה - חוק העונשין):

(1) לא מוסר לעובדו תלוש שכר עד המועד האמור בסעיף 24(ג), בניגוד להוראות סעיף 24(א); עבירה לפי פסקה זו היא מסוג העבירות של אחריות קפידה; (ההדגשה אינה במקור, י.ש).

ב. קבלת תסקיר בכתב מקצין מבחן -מוסדרת בתקנות שתוקנו מכוח

הפקודה (פקודת המבחן): תקנות המבחן (תסקיר קצין מבחן), התשס"ז-2006 (להלן:

עמוד 4

"התקנות"). לשון תקנה 2 לתקנות:

" ראה בית המשפט לבקש תסקיר, ייתן הוראה מתאימה לקצין המבחן המחוזי, והלה יטיל על קצין מבחן פלוני לערוך את התסקיר ולהגישו לבית המשפט."

ג. מטרתו של שירות המבחן, היא לסייע לבית המשפט לאסוף מידע ולסקור את מצב הנאשם, כך בפסקה 9 לבש"פ 257/11 **מדינת ישראל נ' ברמוחה** (ניתן ביום 12.1.11) (פורסם בנבו):

" שירות המבחן מסייע בידו של בית המשפט לאסוף מידע שבית המשפט עצמו מתקשה לאסוף. הוא סוקר עבור בית המשפט את עברו של הנאשם או העצור, את מצבו המשפחתי והכלכלי, את מצב בריאותו ואת קיומן של נסיבות מיוחדות שיכול והובילו לביצועה של העבירה. המלצותיו של שירות המבחן מגובשות על-ידי אנשי מקצוע ומומחים, והן מבוססות על היכרות ישירה עם הנאשם וסביבתו וכן על ניסיון עשיר בהערכת מסוכנותם של נאשמים וסיכויי השיקום שלהם. לפיכך ניתן, על דרך הכלל, משקל ניכר להמלצות אלה, ואף נקבע, כי מקום בו ניתנה על-ידי שירות המבחן המלצה שלילית בעניין שחרורו של נאשם לחלופת מעצר, יידרש טעם בעל משקל של ממש על מנת לסטות ממנה (על כך ראו: בש"פ 6626/10 **פלוני נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו], 21.9.2010); בש"פ 7593/10 **פלוני נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו], 24.10.2010) פסקה 19 להחלטתו של השופט י' דנציגר."**

ד. התסקיר שירות המבחן פורש יריעה רחבה ככל הניתן על מערך נסיבותיו האישיות של הנאשם, ברע"פ 1021/07 **פלוני נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 10.11.08) (פורסם בנבו) נאמר (בעמ' 23 לפסק הדין):

" אין חולק כי עצם עריכתו של תסקיר מטעם שירות המבחן בעניינו של הנאשם חורגת משאלת ההלימה במובנה הטהור, ומבקשת היא לאפשר לבית המשפט לבחון בראייה כוללנית את העבריו, את פשעו ולא פעם אף את קורבנו (ראו ע"פ 9150/08 **מדינת ישראל נ' ביטון [פורסם בנבו], 23.7.2009)"**

לאור הפסיקה, ולאור המלצת שירות המבחן, ייבחן עניין הרשעתו של הנאשמות בעבירות בהן הואשמו.

א. הנאשמות הודו בסופו של דבר בעובדות כתב האישום (עמ' 4 שורה 26 לפרוטוקול) ועל כן לא קיימת שאלה ראייתית האם העבירות בוצעו או לא.

ב. נאשמת 1- החברה, לא נשלחה לתסקיר שירות המבחן שכן אין אפשרות לשלוח תאגיד לתסקיר (דנ"פ 8062/12 מדינת ישראל - המשרד להגנת הסביבה נ' חברת נמלי ישראל (ניתן ביום 2.4.15 -פורסם בנבו).

ג. על כן, ולאור העובדות המוסכמות והודאת הנאשמות, נאשמת 1- מורשעת בזאת.

ד. בעניין נאשמת 2:

כאמור, גם נאשמת 2 הודתה בעובדות, דבר המצדיק בשלב זה הרשעה. מהמלצת שירות המבחן עולה כי נאשמת 2 בעלת נסיבות חיים שאינן פשוטות, נכות 100% וריתוק לכיסא גלגלים, הן נסיבות רפואיות והן נסיבות כלכליות- שהובילו אותה לסגירת החברה.

נאשמת 2 אכן לוקחת אחריות חלקית למעשיה, מה גם שהערכת הסיכוי להישנות העבירות נמוך. לאור זאת ולאור ההערכה כי הרשעה עשויה לפגוע בנאשמת מבחינה תעסוקתית ואישית, המליץ שירות המבחן על צו לעבודות שירות לתועלת הציבור בעמותת "יד לשיריון", וכן להימנע מהרשעה. מאידך ולמרות האמור בתסקיר, לא ניתן להתעלם מכך שלנאשמת 2 היו הרשעות קודמות ואף ביצעה עבודות שירות של 160 שעות לתועלת הציבור, בנוסף ועל פי סדר הדין הפלילי, בשלב זה של ההליך, כאשר יש הודאה בעובדות - אין מנוס בשלב זה מהרשעתה. יחד עם זאת לאחר שמיעת טיעונים לעונש - כולל טיעונים בדבר ביטול ההרשעה - יישקל עניין זה בשנית. **בנסיבות אלו הריני קובעת כדלקמן:** משהנאשמת הודתה - תורשע בשלב זה בעבירות המיוחסות לה כאמור לעיל. הצדדים יתייצבו לצורך השמעת טיעונים לעונש (לגבי שתי הנאשמות) ליום 20/4/17 בשעה 8:30. **במסגרת זו תהיה רשאית הנאשמת 2 להוסיף ולטעון לביטול הרשעה ואף להסתמך על טיעוניה בסיכומים שהוגשו ו/או להפנות אליהם לצורך ביטול ההרשעה/הפחתת הענישה בהתאם.**

ניתנה היום, ט"ז שבט תשע"ז, (12 פברואר 2017), בהעדר הצדדים ותישלח אליהם.